

[Bernhard Baunsgaard]

Ja, og også de danskproducerede vine, men dem kunne vi for min skyld meget gerne have taget med.

Hr. Dohrmann har ret i, at der er den skævhed i grænsehandelen. Hvis vi ønsker at være medlem af EF, er det desværre noget, vi ikke kan komme uden om. Men jeg mener nu, at det er en skavank ved EF, vi nok kan leve med.

Det glæder mig, at hr. Lenger efterhånden er ved at indse, at priserne betyder noget for forbruget. Jeg skal ikke prøve på at rettlede hr. Lenger mere, men det kan jo være, hr. Lenger vil give sig til at læse lidt i sin danmarkshistorie, så han kan se den nøje sammenhæng mellem afgifternes højde og forbruget.

Der er én ting ved dette, som hr. Lenger slet ikke vil tage hensyn til, nemlig de udgifter, der pålægges samfundet. Vi ved jo, at i 90 pct. eller 85 pct. af samtlige voldstilfælde er spiritus involveret. Vi ved, at i et meget stort antal tilfælde – meget større, end det fremgår af den officielle statistik – er spiritus inddraget, når det gælder trafikulykker. Lad os begrænse det. Det er derfor, vi har den alkoholpolitik, vi har – så vidt jeg kan skønne den bedste, man har i hele verden – nemlig simpelt hen at gøre det dyrt.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Spiritusafgifterne er ikke en slags betaling for den skade, man kan forvolde, mens man er spirituspåvirket. Spiritus er et beskatningsobjekt, ligesom tobak og så mange andre ting er det, og det er en efterrationalisering, når hr. Bernhard Baunsgaard nu bringer det forhold ind i billedet.

Må jeg sige til hr. Bernhard Baunsgaard, som åbenbart mente, at vi var enige i, at afgifter kan begrænse forbruget: ja men det område, hvor jeg nævnte at afgifter kan begrænse forbruget, nemlig den dyrere spiritus, er lige præcis undtaget fra dette lovforslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig først sige om afgifterne, at dem er vi i kristeligt folkeparti helt enige i. Vi har altid ønsket at føre en alkoholpolitik og en slags giftpolitik ved hjælp af bl.a. afgifterne. Hvis man ikke får forbruget til at stagnere eller falde, får man i alt fald flere penge i

statskassen, og hvis man ikke skulle få nogle flere penge i statskassen, så får man jo det lykkelige ud af det, at forbruget falder. Så uanset hvordan det går, er det en positiv lovgivning at forøge afgifterne i den situation, vi er i nu.

Med hensyn til udskrivningsloven, hvor man harcelerer over de 2 pct., vil jeg gøre opmærksom på, at det ikke er ret længe siden, socialdemokratiet selv udtrykte, at uanset hvordan man gebærder sig, så er der ikke mulighed for nogen forbrugsudvidelse i dette samfund i mange år frem i tiden. Det, man gør ved at fastsætte de 2 pct., er selvfølgelig at sige til arbejdsmarkedets parter, at der ikke er nogen mulighed for større lønstigninger, for hvis man får nogle større lønstigninger, er vi nødt til at tage pengene ind igen. Det er simpelt hen det, man prøver nu at realisere igennem lovgivningen og sige til befolkningen: ja men der er ikke mulighed for nogen reallønsfremgang og dermed nogen forbrugsudvidelse i dette samfund, før end vi har fået balance i tingene.

Vi støtter gerne disse lovforslag.

Maisted (FD):

Som jeg tidligere på dagen har sagt, er det klart, at det er de såkaldte finanslovsparter, der har ansvaret for den økonomiske lovgivning, der er lagt frem. Jeg synes, at hr. Bernhard Baunsgaard har ramt plet ved at sige, at hvis lønmodtagerne ikke vil overholde en indkomstramme på 2 pct., så bliver de straffet med højere skatter. Jeg mener, at det er så præcist sagt, som det overhovedet kan være.

Jeg kan selvfølgelig ikke medvirke positivt til en sådan politik. Jeg har tidligere fremhævet, at man burde gennemføre offentlige besparelser og give skattelettelser. Jeg anser de fem finanslovsparter udspil på dette område for at være særdeles uklogt, når de mener, at de kan opnå lønmodtagernes velsignelse til de indgreb, der vitterlig bliver foretaget. Det vil sige, at de risikerer at forfejle deres økonomiske mål, hvis de ikke imødekommer lønmodtagerne på skatteområdet.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg takker for tilslutningen til de tre lovforslag. Som der jo er tradition for, har vi været hele vejen rundt mange gange. Det